

CONTRIBUȚII LA CUNOAȘTEREA VEGETAȚIEI
BAZINULUI SUPERIOR AL VĂII CĂPUȘULUI

de

EUGENIA CHIRCĂ și GH. COLDEA

În prezenta lucrare, pe baza cercetărilor de teren întreprinse de noi în vara anului 1967 în bazinul superior al Văii Căpușului, în perimetrul comunelor Mănăstireni și Ardeova (r. Huedin), între limitele altitudinale de 550—850 m, descriem câteva asociații vegetale caracteristice anumitor fitomedii, aducând o completare asupra datelor fitocenologice privitoare la vegetația higrofilă a acestei regiuni, publicate într-o lucrare anterioară (6) precum și noi aspecte asupra pădurilor din această regiune, puternic antropogenizate. Menționăm că la sfârșitul secolului trecut, mare parte din aceste terenuri erau acoperite cu păduri de *Quercus petraea* și *Q. robur*.

Descriem în continuare trei asociații vegetale bine individualizate: *Cirsietum rivularis* Ralski 1931 *equisetetosum palustris*, *Caricetum rostratae* Rübél 1912, *Coryleto* — *Populetum* Br.—Bl. 1919, 1938.

Cls. *Molinio* — *Arrhenatheretea* Tx. 1937

Ord. *Molinietalia* Koch 1926

Al. *Calthion* Tx. 1936

Cirsietum rivularis Ralski 1931 *equisetetosum palustris* (Tabel I.)

Aluviunile nisipoase, fine și grosiere cu nanorelief negativ și un nivel scăzut de humificare, din imediata vecinătate a pârșurilor unde apa freatică se menține la suprafața solului aproape tot timpul anului, sînt ocupate de cenozele acestei asociații. Slaba înclinare a acestor terenuri (5°) cu expoziție E, S—E, favorizează menținerea unui grad ridicat de umiditate, care la rîndul ei crează condiții optime procesului de înmlăștinire. Cenozele acestei asociații realizează o acoperire de 75—100% pe suprafața de 100 m².

Tabelul 1

Cirsietum rivularis Ralski 1931 *equisetetosum palustris*

F.b.	E.f.	Numărul releveului Expoziția Inclinarea pantei(grade) Acoperirea gen. în % Supra fața relav. în m²	1 E	2 E	3 S	4 S	5 E	K
			100	100	100	100	100	
H	Ec	<i>Cirsium rivulare</i>	2	2	1	2	1	V
HH	Eua	<i>Equisetum palustre</i>	3	4	3	3	4	V
<i>Calthion et Molinieta</i>								
H	Cp	<i>Caltha laeta</i>	+	+	1	+	+	V
H	Eua	<i>Carex flava</i>	1	2	2	+	+	V
H	Cp	<i>Cardamine pratensis</i>	+	+	.	.	.	II
G	Eu	<i>Colchicum autumnale</i>	.	.	+	.	.	I
H	Cm	<i>Deschampsia caespitosa</i>	.	.	+	.	.	I
G	Cm	<i>Heleocharis palustris</i>	.	.	.	+	+	II
H	Eua	<i>Holcus lanatus</i>	+	1	+	+	+	V
H	At	<i>Hieracium aurantiacum</i>	.	.	+	.	.	I
H	Eua	<i>Juncus inflexus</i>	.	.	+	.	+	II
H	Cp	<i>Juncus effusus</i>	.	.	+	+	+	III
Ch	Eua	<i>Lysimachia nummularia</i>	+	+	+	+	+	V
H	Eua	<i>Lychnis flos-cuculi</i>	+	+	+	+	+	V
H	Ec	<i>Mentha longifolia</i>	+	+	.	.	.	II
H	Eua	<i>Poa trivialis</i>	.	.	+	+	.	II
G	Cp	<i>Scirpus silvaticus</i>	1	+	+	+	+	V
<i>Molinio - Arrhenatheretea</i>								
H	Eua	<i>Briza media</i>	+	+	+	+	.	IV
Th	Eua	<i>Bromus hordeaceus</i>	+	+	.	+	+	IV
H	Eua	<i>Carex distans</i>	+	+	+	+	+	V
H	Eua	<i>Chrysanthemum leucanthemum</i>	+	+	+	+	+	IV
H	Eua	<i>Cynosurus cristatus</i>	+	.	+	.	.	II
Th	Eu	<i>Campanula patula</i>	+	.	.	.	.	I
H	Eua	<i>Festuca pratensis</i>	+	+	.	+	+	IV
H	Eua	<i>Lathyrus pratensis</i>	+	+	.	.	.	II
H	Cm	<i>Prunella vulgaris</i>	+	+	+	+	.	IV
H	Eua	<i>Plantago lanceolata</i>	+	+	+	+	.	IV
H	Eua	<i>Ranunculus acris</i>	+	+	+	+	+	V
H	Eua	<i>Ranunculus repens</i>	.	+	+	+	+	III
H	Cm	<i>Rumex acetosa</i>	.	+	.	.	.	I
Th	Eua	<i>Rhinanthus minor</i>	+	+	.	+	.	III
H	Ec	<i>Symphytum officinale</i>	.	+	.	.	.	I
H	Eu	<i>Trifolium hybridum</i>	+	+	+	+	+	V

(continuare tabelul 1)

F.b.	E.f.	Numărul releveului Expoziția Inclinarea pantei(grade) Acoperirea gen. în % Supra fața relav. în m²	1 E	2 E	3 S	4 S	5 E	K
			75	100	32	80	80	
			100	100	100	100	100	
<i>Magnocaricetalia</i>								
HH	Cp	<i>Carex rostrata</i>	+	2	+	.	.	III
HH	Eua	<i>Carex vulpina</i>	.	.	+	+	+	III
G	Cp	<i>Carex panicea</i>	+	+	.	.	.	II
H	Eua	<i>Galium uliginosum</i>	+	+	.	+	.	III
H	Eua	<i>Galium palustre</i>	+	+	.	1	1	IV
H	Eua	<i>Myosotis palustris</i>	+	1	+	1	+	V
<i>Insofitoare</i>								
H-Ch	Ec	<i>Ajuga reptans</i>	+	+	.	.	.	II
HH	Eua	<i>Carex fusca</i>	+	.	+	+	+	IV
H	Cp	<i>Eriophorum latifolium</i>	+	+	+	.	+	IV
H	Eua	<i>Juncus conglomeratus</i>	+	+	.	.	.	II
Th	Eua	<i>Medicago lupulina</i>	+	.	.	+	.	II
H	Cm	<i>Potentilla anserina</i>	.	+	.	.	.	I

Relev. 1-2 = Lunca „Cloroiul Burchi”, alt. cca. 650 m, 19. VI. 1967
 Relev. 3-5 = Lunca „Podul Ardeovei”, alt. cca. 500 m, 17. VI. 1967

Speciile caracteristice sînt *Cirsium rivulare* și *Equisetum palustre* însoțite de *Caltha laeta*, *Holcus lanatus*, *Scirpus silvaticus*, *Galium uliginosum* etc. În cadrul asociației am distins o subasociație de *Equisetum palustre* bine individualizată prin dominația mare a acestei specii, care populează porțiunile de teren cu apă curgătoare sau stagnantă continuă și cu un proces mai ridicat de humificare.

Asociația descrisă de noi se aseamănă mult cu asociația de *Equisetum palustre* descrisă de I. ȘERBĂNESCU (12) din depresiunea Făgărașului în ceea ce privește compoziția floristică și cerințele ecologice. Confirmăm ideea privind succesiunea treptată a acestei asociații spre cea de *Caricetum rostratae* dată de I. ȘERBĂNESCU.

Deasemenea numărul mare de specii higrofile caracteristice Ord. *Molinieta* precum și celor din Cls. *Molinio-Arrhenatheretea* ne permite să adoptăm clasificarea lui OBERDORFER (9).

Tot sub numele de asociație de *Equisetum palustre*, CSÜRÖS și KOVÁCS (3) au descris din raionul Sighișoara o asociație în care *Equisetum palustre* este dominantă, fiind însoțită de un număr mai mic de specii comune, avînd în plus specii caracteristice alianței *Agrostidion albae*.

Din Polonia asociația a fost descrisă de I. KORNAS (7).

Remarcăm prezența speciilor caracteristice ordinului Magnocaricetalia: *Galium palustre*, *G. uliginosum*, *Carex vulpina*, *C. rostrata* etc. care paralel cu înaintarea procesului de înmlăștinire vor domina în acele terenuri unde nanorelieful negativ va permite o puternică colmatare; succesiunea fiind: *Cirsietum rivularis* — *Caricetum rostratae*. Asociația descrisă se învecinează cu cea de *Caricetum rostratae* și *Arrchenatheretum elatioris*.

Productivitatea cenozelor este scăzută (6—8000 kg. masă verde la ha) și de calitate inferioară. În urma cosirii unei suprafețe de 1 m² (în trei repetiții) am obținut o medie de 0,75 kg masă verde pe 1 m².

Spectrul floristic: Eua — 55,5%, Cp — 15,6%, Cm — 11,1%, Ec — 8,9%, Eu — 6,7%, At — 2,2%.

Spectrul biologic: H — 69%, HH — 8,9%, G — 8,9%, Th — 8,8%, Ch — 4,4%.

Cls. *Phragmitetea* Tx. et Prsg. 1942

Ord. *Magnocaricetalia* Pign. 1953

Al. *Caricion rostratae* Bal.—Tul. 1963

Caricetum rostratae Rübel 1912 (Tabel II.)

Tabelul 2

Caricetum rostratae Rübel 1912

F.b.	E.f.	Numărul releveului	1	2	3
			E	S	SE
		Expoziția	5	5	—
		Inclinarea pantei(grade)	100	80	70
		Acoperirea gen. în %	50	100	100
		Suprafața relev. în m ²			
HH	Cp	<i>Carex rostrata</i>	4	3	3
		<i>Magnocaricetalia</i>			
G	Cp	<i>Carex panicea</i>	+	.	.
H	Cp	<i>Caltha laeta</i>	1	+	+
H	Eua	<i>Galium uliginosum</i>	+	+	+
II	Eua	<i>Galium palustre</i>	2	+	1
		<i>Molinietalia</i>			
H	Eua	<i>Angelica silvestris</i>	+	.	.
H	Cp	<i>Agrostis alba</i>	.	+	+

(continuare tabelul 2)

F.b.	E.f.	Numărul releveului	1	2	3
			E	S	SE
		Expoziția	5	5	—
		Inclinarea pantei/grade/	100	80	70
		Acoperirea gen. în %	50	100	100
		Suprafața relev. în m ²			
H	Eua	<i>Briza media</i>	+	+	+
G	P	<i>Cirsium canum</i>	+	.	.
H	Eua	<i>Carex flava</i>	+	+	+
G	Cp	<i>Equisetum palustre</i>	1	2	+
H	Eua	<i>Filipendula ulmaria</i>	1	+	.
H	Cp	<i>Juncus articulatus</i>	+	1	+
Ch	Eua	<i>Lysimachia nummularia</i>	+	+	+
H	Eua	<i>Lychnis flos-cuculi</i>	+	+	+
H	Eua	<i>Poa trivialis</i>	.	.	+
H	Eua	<i>Succisa pratensis</i>	+	+	.
G	Cp	<i>Scirpus silvaticus</i>	+	1	2
H	Eua	<i>Valeriana officinalis</i>	1	.	.
		<i>Phragmitetalia</i>			
	Cm				
HH		<i>Lythrum salicaria</i>	+	+	+
HH	Eua	<i>Lycopus europaeus</i>	+	+	+
HH	Eua	<i>Mentha aquatica</i>	.	+	+
H	Eua	<i>Myosotis palustris</i>	+	+	+
HH	Cm	<i>Phragmites communis</i>	.	+	+
		<i>Insofitoare</i>			
H	Eua	<i>Anthoxanthum odoratum</i>	+	+	+
H	Ec	<i>Cirsium rivulare</i>	+	+	+
H	Cp	<i>Eriophorum latifolium</i>	.	+	+
H	Eua	<i>Holcus lanatus</i>	.	+	.
H	Eu	<i>Hypericum acutum</i>	+	.	.
H	Cp	<i>Juncus effusus</i>	+	+	+
H	Eua	<i>Juncus conglomeratus</i>	+	+	.
H	Cm	<i>Prunella vulgaris</i>	+	+	+

Relev. 1 = Dl. Bătărel, alt. 840 m, 14. VIII. 1967.

Relev. 2—3 = Podul Ardeovei, alt. cca. 550 m, 19. VI. 1967.

Cenozele acestei asociații ocupă suprafețe restrinse în teritoriul studiat, instalându-se pe terenuri de natură aluvionară puternic colmate, mai mult sau mai puțin înmlăștinite. Acoperirea variază între 70—100% pe suprafața de 100 m².

Specia dominantă și edificatoare este *Carex rostrata* însoțită de *Caltha laeta*, *Galium palustre*, *G. uliginosum*, etc. caracteristice pentru *Magnocaricetalia*. Prezența speciilor: *Scirpus silvaticus*, *Filipendula ulmaria*, *Angelica silvestris*, *Carex flava* etc. caracteristice pentru *Molinietalia* reliefează asemănarea cu asociația *Cirsietum rivularis*.

Productivitatea acestor cenoze este mică (6000 kg masă verde la ha, respectiv 0,6 kg masă verde pe m²) și de calitate inferioară. Asociația a mai fost descrisă în țara noastră de Al. Borza (1) și I. Gergely (5).

Spectrul floristic: Eua — 53,2%, Cp — 28,1%, Cm — 9,4%, Ec — 3,1%, Eu — 3,1%, P — 3,1%.

Spectrul biologic: H — 68,8%, HH — 15,6%, G — 12,5%, Ch — 3,1%.

Cls. *Querceto-Fagetea* Br.—Bl. et Vlieg. 1937

Ord. *Prunetalia* Tx. 1952

Al. *Berberidion* Br. Bl. 1950

Coryleto — *Populetum* Br. Bl. 1919, 1938 (Tabel III.)

Tabelul 3

Coryleto — *Populetum* Br. — Bl. 1919, 1938

F.b.	E.f.	Numărul releveului Expoziția Inclinarea pantei/grade/ Acoperirea gen. în % Suprafața relev. în m ²						K
			1	2	3	4	5	
			NE	NE	N	E	NE	
			5	10	15	15	20	
			80	100	100	100	80	
			400	400	400	200	200	
M	Med	<i>Corylus avellana</i>	3	4	4	5	2	V
MM	Eua	<i>Populus tremula</i>	1	1	+	+	2	V
		<i>Berberidion et Prunetalia</i>						
M	Med	<i>Cornus sanguinea</i>	.	+	+	.	+	III
M	Med	<i>Crataegus monogyna</i>	.	.	-	.	+	II
M	Med	<i>Crataegus oxyacantha</i>	+	+	.	.	.	II
M	Eu	<i>Rosa canina</i>	+	.	+	+	.	III
M	Med	<i>Viburnum lantana</i>	+	.	+	.	+	III
H	Med	<i>Chrysanthemum corymbosum</i>	+	+	+	.	.	III
H	Med	<i>Calamintha vulgaris</i>	.	.	.	+	.	I

(continuare tabelul 3)

F.b.	E.f.	Numărul releveului Expoziția Inclinarea pantei/grade/ Acoperirea gen. în % Suprafața relev. în m ²						K
			1	2	3	4	5	
			NE	NE	N	E	NE	
			5	10	15	15	20	
			80	100	100	100	80	
			400	400	400	200	200	
		<i>Querceto-Fagetea</i>						
M-MM	Eu	<i>Acer campestre</i>	.	.	.	+	.	I
H	Cm	<i>Athyrium filix-femina</i>	.	+	+	+	+	IV
Th	Eu	<i>Aegopodium podagraria</i>	.	+	+	+	+	IV
H-Ch	Ec	<i>Ajuga reptans</i>	+	+	.	.	.	II
H	Med	<i>Asarum europaeum</i>	.	+	+	.	.	II
H	Ec	<i>Astrantia major</i>	.	.	+	+	+	III
H	Eua	<i>Festuca gigantea</i>	.	+	+	.	.	II
H	Ec	<i>Gentiana asclepiadea</i>	.	+	+	+	+	IV
H	Eu	<i>Luzula luzuloides</i>	+	1	2	1	2	V
H	Eu	<i>Melica uniflora</i>	.	.	.	+	.	I
G	Cp	<i>Majanthemum bifolium</i>	+	+	+	+	+	V
Th	End	<i>Melampyrum bihariense</i>	1	1	+	+	+	V
G	Eua	<i>Paris quadrifolia</i>	.	.	+	+	.	II
H	Cp	<i>Poa nemoralis</i>	.	+	+	+	1	IV
G	P-PH	<i>Polygonatum latifolium</i>	+	+	.	.	.	II
H	Ec	<i>Pulmonaria officinalis</i>	+	.	.	.	.	I
H	Eua	<i>Scrophularia n. dosa</i>	.	+	.	+	.	II
H	Ct	<i>Veronica urticifolia</i>	+	+	+	+	+	IV
H	Ec	<i>Viola silvestris</i>	+	+	.	+	.	III
H	Eua	<i>Vicia sepium</i>	.	.	+	.	+	II
		<i>Insofitoare</i>						
MM	Eua	<i>Betula pendula</i>	1	1	+	.	+	IV
MM	Eu	<i>Quercus petraea</i>	.	+	+	+	.	III
MM	Med	<i>Sorbus aucuparia</i>	+	+	+	.	+	IV
N	Eu	<i>Calluna vulgaris</i>	+	+	.	.	.	II
N	Cp	<i>Vaccinium myrtillus</i>	+	+	+	+	.	IV
N	Cp	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	.	+	.	.	+	II
H	Eua	<i>Anthoxanthum odoratum</i>	+	+	1	+	1	V
H	Ec	<i>Achillea tanacetifolia</i>	.	.	+	+	.	II
H	Cp	<i>Agrostis tenuis</i>	.	+	1	.	+	III
H	Eua	<i>Briza media</i>	.	.	+	+	.	II
H	Eu	<i>Betonica officinalis</i>	+	+	+	+	+	V
H	Ec	<i>Centaurea austriaca</i>	.	+	+	+	+	IV
H	Eus	<i>Campanula persicifolia</i>	.	.	+	.	+	II
H	Eua	<i>Campanula glomerata</i>	.	.	+	.	+	II
H	Eu	<i>Digitalis grandiflora</i>	.	+	+	+	+	IV
Th	Med	<i>Euphrasia stricta</i>	.	+	+	+	+	III
H	Eua	<i>Galium verum</i>	.	+	+	+	.	III

(continuare tabelul 3)

P.b.	E.f.	Numărul releveului Expoziția Inclinarea pantel/grade/ Acoperirea gen. în % Suprafața relev. în m²	1	2	3	4	5	K
			NENE	NE	N	E	NE	
			5	10	15	15	20	
			80	100	100	100	80	
			400	400	400	200	200	
H-N	Eu	Genista tinctoria	+	+	.	.	+	III
H	At	Genista sagittalis	+	+	.	+	+	IV
H	Ec	Hypericum montanum	+	+	+	+	.	IV
H	Ec	Laserpitium latifolium	.	+	+	+	+	IV
H	Eua	Leontodon danubiale	.	.	+	.	+	II
H	Eua	Potentilla erecta	+	+	+	+	+	V
Ch	Cp	Pirola secunda	.	.	+	.	+	II
H	Ec	Phyteuma spicatum	.	.	+	+	+	III
H	Eua	Serratula tinctoria	.	.	+	.	+	II
H	Eua	Succisa pratensis	.	+	+	+	+	IV
H	Eu	Sieglingia decumbens	+	+	.	+	+	IV
H	Med	Solidago virgaurea	+	+	+	+	+	V
G	Eua	Veratrum album	.	+	+	.	.	II
H	Eu	Veronica chamaedrys	+	.	.	+	.	II

Specii găsite într-un singur releveu: Releveu 1: H Ec Aposeris foetida +, N Ec Cytisus nigricans +, Ch Ec Euphorbia amygdaloides +, H Ct Fragaria viridis +, H Eu Peucedanum oreoselinum +, H Med Plantago lanceolata +, MM—M Eu Quercus robur +, Releveu 2: H Eua Calamagrostis arundinacea +, G Ec Polygonatum verticillatum +, Releveu 3: TH Eua Carlina acaulis +, Th Bd Campanula abietina +, H Eua Chrysanthemum leucanthemum +, H At Hieracium aurantiacum +, H Cp Phleum pratense +, H Cm Prunella vulgaris +, H Eua Ranunculus polyanthemos +, H Eua Senecio nemorensis +, H Eua Thalictrum aquilegifolium +, Releveu 4: H Eua Dactylis glomerata +, H Eua Lathyrus pratensis +, H Eua Lotus corniculatus +, H Eua Nardus stricta +, H Ct Thalictrum minus +, Releveu 5: N Ec Cytisus leuco-trichus +, MM—M Ec Fagus silvatica +, G Em Pteridium aquilinum +, H Eua Silene vulgaris +, H Ec Trifolium ochroleucum +, Ch Cp Veronica officinalis +.

Relev. 1—3 = Dl. Tufe, alt. 850 m, 17. VI. 1967.

Relev. 4—5 = Dl. Bătărel, alt. 840 m, 19. VI. 1967.

Cea mai mare parte din dealurile teritoriului studiat sînt ocupate de cenozele acestei asociații. Tipul de sol pe care predomină este brun-roșcat de pădure, iar pe culmile dealurilor litosolurile. Atît solul cît și exemplarele izolate de copaci bătrîni (Quercus petraea, Fagus silvatica) ne îndreptătesc să presupunem că aceste tufărișuri sînt de natură secundară, ele instalîndu-se după defrișarea pădurilor în condiții de pășunat periodic.

Specia dominantă și edificatoare este Corylus avellana, care atinge pe alocuri o înălțime de 5—7 m și un diametru de 15 cm. Remarcăm deasemenea un număr mare de specii care se instalează în tăieturile de pădure: Crataegus monogyna, C. oxycantha, Sorbus aucuparia etc. precum și cele ierboase caracteristice Cls. Querceto—Fagetea: Viola silvestris, Poa nemoralis, Melica uniflora, Paris quadrifolia, Pulmonaria officinalis etc. Dintre însoțitoare menționăm: Luzula luzuloides, Vaccinium myrtillus, Solidago virgaurea, Veronica urticifolia, Digitalis grandiflora. Asociația a mai fost descrisă în țara noastră de AL. BORZA (1) și I. GERGELY (4).

Spectrul floristic: Eua — 30,4%, Ec — 19,1%, Eu — 15,6%, Med — 13,5%, Cp — 9,0%, Ct — 3,4%, Cm — 3,4%, At — 2,3%, End — 1,1%, Bd — 1,1%, P — 1,1%.

Spectrul biologic: H — 64,1%, M — 7,9%, MM — 6,7%, G — 6,7%, N — 5,6%, Th — 5,6%, Ch — 3,4%.

În urma defrișării pădurilor în această regiune climatul a devenit mai „arid“ permițînd apariția unei vegetații cu caracteristici stepice pe versanții sudici ai unor dealuri (Dl. Glimeie, Dl. Bici etc.) cu altitudine de peste 700 m, rămînd însă dominant elementul submontan — montan.

Catedra de Botanică și Fiziologia plantelor

BIBLIOGRAFIA

- BORZA, AL., 1959, Flora și vegetația Văii Sebeșului. Ed. Acad. București.
- BORZA, AL., BOȘCAIU, N., 1965, Introducerea în studiul covorului vegetal, Ed. Acad. București.
- CSÜRÖS, ȘT., KOVÁCS, A., 1962, Contribuții Botanice Cluj, 205—232.
- GERGELY, I., 1962, Contribuții Botanice Cluj, 263—298.
- GERGELY, I., 1966, Contribuții Botanice Cluj, 2, 57—69.
- KOVÁCS, A., COLDEA GH., 1967, Contribuții Botanice Cluj, 177—190.
- KORNAS, I., KORNAS, A., 1963, Vegetation map of the Ojcow National Park, Krakow.
- NYÁRÁDY, A., LUPȘA, V., BOȘCAIU, N., 1966, Stud. și Cerc. de Biologie, seria Botanică, 18. 331—341.
- OBERDORFER E., 1957, Suddentsche Pflanzengesellschaften in Pflanzensoziologie 10, Jena.
- PRODAN, I., 1939, Flora pentru determinarea și descrierea plantelor ce cresc în România, Cluj, ed. II.
- SOO, R., 1949, Acet Geobot. Hung. 6.

12. ȘERBĂNESCU, I., 1964, Anuarul Comitetului Geologic, 34, II A, 311—375, București.
 13. UJVÁROSI, M., 1947, Borbasia, 1—3, II. Budapesta.
 14. Flora R.S. România, vol. I—XI.

ZUSAMMENFASSUNG

BEUTRAGE ZUR KENNTNIS DER VEGETATION DES OBEREN EINZUGSGEBIETES DES CĂPUȘ — TALES

Im Sommer 1967 wurden von den Verfassern Forschungen im oberen Einzugsgebiet des Căpuș — Tales durchgeführt, auf Grund deren drei für das Gebiet neue und im allgemeinen bei uns wenig studierte Assoziationen angegeben werden. Es handelt sich um das: *Crisietum rivularis* Ralski 1931 *equisetetosum palustris*, *Caricetum rostratae* Rübél 1912 und *Coryleto-Populetum* Br.—Bl. 1919, 1938.

Die Arbeit enthält Auswertungen und Hinweise von praktischem Interesse.

PROBLEME DE ALLELOPATIE PE PAJIȘTI DE NARDUS STRICTA

de VIORICA TĂRAU, M. SAVATTI, I. CHIOREAN

Între plantele dezvoltate în același mediu se stabilesc fie relații de autopatie, fie de allelopatie, prin intermediul substanțelor metabolice eliberate de plante, sau prin produsele lor de descompunere (1, 2, 3, 6, 8).

Observații privind stimularea sau inhibarea creșterii și dezvoltării unor plante de către altele s-au efectuat din cele mai vechi timpuri; astfel s-a constatat, că plantele superioare secretă anumite substanțe denumite „coline“ (1), cu rol stimulator sau inhibitor; s-a relevat importanța emanațiilor gazoase ale plantelor pentru asociația vegetală (3), precum și a secrețiilor radiculare (3).

La noi în țară s-au efectuat puține lucrări privind problemele de allelopatie, studiindu-se în special influența inhibitorilor a unor plante — molid, unele umbelifere, trifoi, lucernă, pir — asupra germinării plantelor de cultură (5, 4).

Pentru flora spontană a pajiștilor, unde nu individul, ci asociația de plante este cea care determină tipul de pajiște, iar această asociație depinde în mare măsură de influența reciprocă dintre plante, studiul allelopatiei are o deosebită importanță; de aceea ne-am propus, să urmărim efectul secrețiilor radiculare ale unor plante asupra germinării semințelor câtorva plante furajere valoroase.

Material și metodă. În câmpul experimental al disciplinei de Culturi furajere, situat în Șesul Măgurii (Bistrița), pe o asociație de *Nardetum strictae collinum* (7), s-a observat prezența numeroaselor mușuroaie 1—2/m² — cu o vegetație bine delimitată de mușchi, graminee și alte specii de plante, ceea ce a făcut să presupunem, că vegetația specifică a mușuroaielor, prin secrețiile pe care le elimină, inhibă sau dimpotrivă, favorizează dezvoltarea diferitelor specii de plante.

Din câmpul experimental mai sus amintit, situat pe un sol brun podzolit, s-au recoltat probe de sol din mușuroaie, cu vegetație diferită, precum și de sub planta predominantă (*Nardus stricta*), după cum urmează:

Reproduced with permission of the copyright owner. Further reproduction prohibited without permission.